

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

9. De clerico Bigamo, qui Ioanni Patriarchæ in pennuria constituto ingentem copiam frumentorum & auri obtulit, vt Diaconus ordinaretur, & à Ioanne repulsus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Huius S. Io- postquam is è vita migravit, Mauricius anti-
anis & leemo- stitis facultates inquirens, paupertatem eum
synarij cine- magnoperè cōsectatum fuisse comperit: eum-
res in arce Bu- que de virtute tanta admiratus, syngropham
denfi fūere. statim discerpfit: & lectulum tantum ligne-
 um, qui in bonis eius repertus est, & amicu-
 lum laneum tenue admodum, necnon penu-
 lam quandam deformem, (fuerat namque Io-
 annes male vestitus, frugalitate vitæ conspi-
 cuus) in aulam imperialem inferri iussit, ca-
 que rebus omnibus prætulit. Et ieiuniorum
 solenni tempore deinceps, lectis ex auro & la-
 pillis preciosis concinnatus, sericisque vesti-
 bus, & alijs imperialibus delicijs valedicto,
 ligneo præfulis eius toro noctibus totis usus
 est, gratiam quandam diuinam ex eo se conse-
 cuturum existimans.

Simeon. Metaphrastes in vita S. Iohannis
Elcemofynarij, quæ habetur tom. 1. Laurentij
Suriy. De clerico Bigamo, qui Iohanni Pa-
triarchæ in penuria constituto ingentem co-
piam frumentorum, & auri obtulit, ut di-
aconus ordinaretur, & à Iohanne repulsus
est.

CAP. IX.

CVM magna multitudo eorum qui ma-
 num Persicam effugerant, confugissent
 Alexandriam, & esset magni alimenti
 penuria, maximè quod nec illo tempore Ni-
 lus ascendisset, ut consueuerat, & pecuniæ Ec-
 clesiæ essent consumptæ, coactus est ille mag-
 nus

nus mille libras auri mutuas accipere ab aliquibus. Cum autem eas quoque consumpsisset, agitabatur magna sollicitudine, & Dei orabat benignitatem, ut in rebus dubijs aliquam viam excogitaret. Sed etiamsi ad tantam redactus fuisset inopiam, non fuit tamen victus à calamitate, non diuinas leges & sacras constitutiones affecit dedecore, nec intermisit commissum sibi gregem accuratè regere. Itaque cum quidam clericus ex ijs, qui secundas nuptias contraxerant, abundans diuitijs, vellet consequi gradum diaconatus, rescuisset autem has Patriarchæ angustias, & arripuisset tempus tanquam oportunitatem, si pecunijs leuata inopia assequeretur id, quod desiderabat, charitam tradit beato Ioanni, quæ sic habebat: Cum accepissem angustias, in quas redacta est munifica dextera mei domini, non existimaui oportere me quidem degere in delicijs, & rerum abundantia, dominum autem meum redactum esse in angustias. Sunt apud me frumenti quidem multa millia, auri autem centum libra & quinquaginta: eas velim per te dare Christo, si tantum iudicatus fuero dignus eius diaconatu per sanctam tuam ordinationem. Inuentum est enim alicubi quid dictum fuisse apud Apostolum ex necessitate legis quod fieri translationem.

Eum ergo seorsum accersit patriarcha, non volens multis presentibus eum afficere dedecore, & dicit ei: Tua quidem oblatio, o fili, est magna,

*Bigami ad
maiores ordi-
nes ex veteri
Ecclesia insti-
tuto, promou-
eri non
possunt.*

magna, & huic tempori necessaria. Sed est vitiosa, & propter hoc ipsum non admittenda.

Leuit. 22. Non ignoras enim, quod oues, quæ ex lege offeriebantur, si non essent virij expertes, etiam si essent magnæ, non poterant admitti ad sacrificium. Qua de causa nec munera Cain Deo fuerunt accepta. Illud autem. Ex necessitate etiam fieri legis translationem, hoc ab Apostolo dictum esse scimus de lege veteri. Quid enim tibi videretur, quod situm est apud fratrem domini Iacobum? Sic autem habet: Qui totam legem impleuerit, in vno autem lapsus sit, esse omnium reum. Fratres autem nostros pauperes, etiam si nos versemur in inopia, at qui aluit Deus vsque in hodiernum diem, ipse eorum quoque de cætero curam geret, si modò eius mandata seruemus immobilia. Quid est enim quod facere non possit? aut quid sit difficile ei, qui quinque panes in deserto aliquando multiplicauit, si decem modios, qui sunt in meo horreo, benedixerit eos, in magnam augere multitudinem? Quamobrem tibi, o fili, cõueniet id quod Simoni dictum est in Actis: Non est tibi pars, neq; sors in hac parte. Nodũ ille dimissus domum re infecta redierat, cum Magno Ioãni significatur duas naues Ecclesie in portum appulisse, ferentes ex Secilia multa frumenti millia. Quod quidem cum ille audiuiisset, procidens in genua, Deo egit gratias, dicens: Qui te quærunt domine, & seruant tua mandata, non minuentur omni bono. Quamobrem

Leuit. 22.
Genes. 4.

Hebr. 7.

Iacob. 2.

Ioan. 6.

Act. 1.

Psal. 33.

obrem magnifico sanctissimum nomē tuum,
quod non permiseris seruo tuo, vt tuam grati-
am venundaret pecunia. Sed sic quidem in an-
gustijs dilatatus vir inclytus, non pro vsu rerū
necessariarum prodidit accuratam regulæ ob-
seruationem.

*Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis E-
leemosynarij. Exemplum de eo quod qui sim-
plum dat propter Deum, centuplum recipit
etiam in hoc seculo.*

CAP. X.

AD magnum Ioannem aliquando eun-
tem ad Ecclesiam, accedit quidam no-
bilis, cui fures quas habebat facultates
diripuerant, & qui sic erat ad extremam reda-
ctus paupertatem. Cuius misertus, quæ tam
breui tempore acciderat, inopię, iussit ei dari
quindecim libras auri. Ille autem, qui iussus
fuerat dare, partim quidem cedens inobedi-
entiæ, partim autem suggestionē eorum, qui
administrabant res Ecclesiæ, tanquam non es-
sent multa reliqua, vtpotē quod nesciret ma-
gnus Ioannes thesaurum recondere, præbuit
quinque tantum ei qui rogauerat. Beato autem
Ioāni ex Ecclesia egredienti, mulier quædam
vidua admodum diues, ei tradidit chartam,
in qua scriptum erat donum quingentarum
librarum. Quam cum legisset, intellexit ex ea,
quæ in ipso habitabat, gratia, id quod non fue-
rat factum prout iusserat, de diminutione, in-
quam, quindecim librarum auri. Cum eos er-
gō